

Arrest

**nr. 50 473 van 28 oktober 2010
in de zaak RvV X / II**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

**de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en
asielbeleid.**

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Ghanese nationaliteit te zijn, op 10 september 2010 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van het bevel om het grondgebied te verlaten van 13 augustus 2010.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 11 oktober 2010, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 oktober 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. CAMU.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HENDRICKX, die *loco* advocaat K. DASSEN verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat D. VAN DER BEKEN, die *loco* advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoekster heeft op 16 oktober 2008 een aanvraag om machtiging tot verblijf ingediend in toepassing van artikel 9*bis* van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna afgekort: de Vreemdelingenwet).

Op 11 juni 2009 heeft de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid de beslissing genomen waarbij verzoeksters aanvraag om machtiging tot verblijf onontvankelijk werd verklaard.

Op 8 juli 2009 wordt aan verzoekster een bevel om het grondgebied te verlaten gegeven.

Op 13 augustus 2010 wordt door de dienst vreemdelingenregister van de stad Antwerpen een controle van paspoort en identiteit uitgevoerd namens verzoekster. Verzoekster blijkt illegaal te zijn en op diezelfde dag wordt haar opnieuw een bevel gegeven om het grondgebied te verlaten. Dit is thans de bestreden beslissing, waarvan de motivering luidt als volgt:

“REDEN VAN DE BESLISSING:

0- artikel 7 van de wet van 15 december 1980, eerste lid, 1 : verblijft in het Rijk zonder houder te zijn van de vereiste documenten: de betrokkene is niet in het bezit van een geldig visum.”

2. Over de ontvankelijkheid

De verwerende partij werpt een exceptie van gebrek aan belang op.

Zij verduidelijkt dat *in casu* dient vastgesteld te worden dat aan verzoekster reeds een bevel om het grondgebied te verlaten werd gegeven op 8 juli 2009 en dat verzoekster nagelaten heeft dit bevel aan te vechten, waardoor het definitief en uitvoerbaar is. Hieruit concludeert de verwerende partij dat het beroep tot nietigverklaring geen enkel nut kan opleveren voor verzoekster, zodat zij geen belang heeft bij het beroep.

Overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de Vreemdelingenwet kan de vreemdeling slechts beroepen voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen brengen als deze doet blijken van een benadeling of een belang.

Uit de parlementaire voorbereiding van de wet van 15 september 2006 tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen blijkt dat het de uitdrukkelijke wil van de wetgever is dat de procedure van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zoveel als mogelijk aansluit bij die welke geldt voor de Raad van State. Dienvolgens kan voor de interpretatie van de verschillende begrippen en rechtsfiguren worden teruggesproken naar die welke thans bij de Raad van State wordt aangewend (*Gedr.St. Kamer*, 2005-2006, nr. 51 2479/001, p. 116-117).

Volgens vaststaande rechtspraak van de Raad van State moet het belang persoonlijk, rechtstreeks, actueel en geoorloofd zijn (RvS 4 augustus 2005, nr. 148.037).

Opdat verzoekster een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat zij gegriefd is door de bestreden rechtshandeling en dat zij nadeel ondervindt. De vernietiging van de bestreden beslissing moet aan verzoekster bovendien enig voordeel verschaffen en dus een nuttig effect sorteren.

Uit het administratieve dossier blijkt dat tegen verzoekster reeds een bevel om het grondgebied te verlaten werd uitgebracht op 8 juli 2009. Uit het administratieve dossier blijkt niet dat het eerder bevel van 8 juli 2009 werd aangevochten en dit wordt tevens niet betwist door verzoekster. De eventuele nietigverklaring van het bestreden bevel levert voor haar geen nut op omdat de verwerende partij het bevel om het grondgebied te verlaten van 8 juli 2009 kan uitvoeren, vermits dit definitief en uitvoerbaar is geworden (RvS 2 oktober 2003, nr.123.774; RvS 11 mei 2005, nr. 144.319). Er dient daarom te worden vastgesteld dat verzoekster geen wettig belang heeft bij het beroep (RvS 15 september 2003, nr.122.790).

Het beroep tot nietigverklaring is niet ontvankelijk wegens gebrek aan het rechtens vereiste belang.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig oktober tweeduizend en tien door:

mevr. J. CAMU,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

J. CAMU